

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou v právní věci

žalobce: **M. K.**, narozený dne X
zajištěn v X
sídlem X

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy**
sídlem Kaplanova 2055/4, 148 00 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 8. 2025, č.j. KRPA-251814-9/ČJ-2025-000022-ZZC

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 8. 2025, č.j. KRPA-251814-9/ČJ-2025-000022-ZZC se zrušuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze dne 28. 8. 2025 domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort (dále jen „žalovaný“), jímž bylo podle ust. § 124 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb.,

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), rozhodnuto o zajištění žalobce, protože je evidovaný v informačním systému smluvních států, přičemž doba zajištění byla stanovena na 30 dnů ode dne omezení osobní svobody.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce namítal, že rozhodnutí je zmatečné a nepřezkoumatelné, dle výroku žalovaný zajistil žalobce dle § 124 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců, absenteje tedy vazba mezi výrokem a jeho odůvodněním.
3. Namítal, že žalovaný nijak nezohlednil situaci žalobce v zemi jeho původu a nezjistil motiv pro jeho vstup. Žalovaný poukázal na záznam žalobce v SIS a jeho nezákonný vstup, avšak nezohlednil, že důvodem opuštění země původu je permanentní válečný konflikt na Ukrajině. Rozhodnutí je tak nedostatečné a nepřezkoumatelné.
4. Žalovaný opomenul zabývat se realizovatelností rozhodnutí o správním vyhoštění vydaným Maďarskem, měl se zabývat též zásadou nenavrácení a tím, zda je namístě trvat na platnosti rozhodnutí o správním vyhoštění. Poukázal na rozsudek SDEU ze dne 6. 7. 2023 C-663/21, pokud v zemi původu probíhá mezinárodní ozbrojený konflikt, není možný návrat cizince do této země, a to na dobu neurčitou. Existují důvodné pochybnosti, zda lze účel zajištění vůbec naplnit a zda je v současné době vůbec možné realizovat předání žalobce do země původu. Žalovaný se tím opomněl zabývat a napadené rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné. Žalovaný se opomněl zabývat i tím, zda byly dány důvody pro vydání rozhodnutí o správním vyhoštění Maďarskem. Dle SDEU nelze rozhodnutí o návratu vůbec vydat, pokud jej nelze vykonat s ohledem na důvody znemožňující vycestování. Dle NSS pokud jsou důvody znemožňující vycestování trvalé povahy, nelze rozhodnutí o navrácení vydat.
5. Měl za to, že žalovaný nedostatečně odůvodnil nemožnost uložení zvláštních opatření za účelem vycestování, jeho odůvodnění je zcela obecné. Dle žalobce přitom v jeho případě postačovalo uložení mírnějších opatření, a to zejména povinnosti zdržovat se v pobytovém či přijímacím středisku SUZ a v určené době zde být přítomen za účelem provedení pobytové kontroly. V takových střediscích cizinci musí registrovat svůj příchod a odchod na vrátnici, ministerstvo vnitra tak má o pohybu detailní přehled.
6. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil pro nezákonnost, požádal o přednostní projednání žaloby.

III. Vyjádření žalovaného

7. Žalovaný uvedl, že podmínky dle ust. § 124 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců byly naplněny, žalobci bylo vydáno opatření v Maďarsku, na základě kterého je evidován v informačním systému smluvních států (Schengenský informační systém), byl vložen do SIS dne 20. 12. 2023 s platností do 20. 12. 2028.
8. Žalovaný též dostatečně a s ohledem na konkrétní okolnosti případu odůvodnil neuložení zvláštních opatření za účelem vycestování, které by byly nedostatečné pro naplnění cíle řízení, žalovaný se neodchýlil z limitu diskrečního potenciálu a jasně a konkrétně svůj výrok odůvodnil. Uvedl, že žalobce svým pobytem na území ČR nerespektoval vyhlášené opatření Maďarska, kterým mu byl odepřen vstup a pobyt na území členských států, podle čl. 24 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU)

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

2018/1861 je evidován v informačním systému smluvních států (SIS) jako nežádoucí cizinec, kterému má být zamezen vstup do schengenského prostoru.

9. V úvodu žalobce poukazoval na porušení nejrůznějších ustanovení právních předpisů, takový výčet však nelze považovat za konkrétní žalobní body.
10. Žalovaný výstižně shrnul podstatné okolnosti skutkového stavu a uvedl, které listinné důkazní prostředky jej opravňují vydat napadené rozhodnutí, v odůvodnění se vypořádal i s otázkou realizovatelnosti vyhoštění, kdy neshledal existenci dlouhodobých překážek, které by znemožňovaly cizince vyhostit. Vycházel ze zjištěného skutkového stavu, dle kterého žalobce pobýval na území ČR neoprávněně, bylo zjištěno, že od 20. 12. 2023 do 20. 12. 2028 mu byl na území schengenského prostoru odepřen vstup a byl Maďarskem zařazen do Schengenského informačního systému, podmínky § 124 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců byly naplněny. Žalovaný též jasně a dostatečně definoval, proč nepřistoupil k uložení zvláštních opatření za účelem vycestování, pokud správní orgán shledá důvodnou obavu, že se cizinec bude vyhýbat případnému výkonu správního vyhoštění, což bude nejčastěji vyplývat z dosavadního jednání cizince, přistoupí přímo k jeho zajištění, aniž by nejprve uložil zvláštní opatření za účelem vycestování.
11. Nad rámec žalovaný uvedl, že dne 27. 8. 2025 došlo k předání žalobce pozemní cestou na hraničním přechodu Starý Hrozenkov – Drietoma slovenské straně, která zajistila předání a průvoz žalobce přes území SR na Ukrajinu.
12. Žalovaný postupoval v souladu se zákonem, dostatečně odůvodnil naplnění kumulativních podmínek ust. § 124 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců. Navrhl, aby soud žalobu zamítl.

IV. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl ve lhůtě dle § 172 odst. 5 zákona o pobytu cizinců (tedy přednostně), a to bez jednání dle téhož ustanovení, jelikož účastníci řízení projednání věci při ústním jednání nepožadovali a soud nepovažuje nařízení ústního jednání za nezbytné.
14. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)), a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). V souladu s požadavky rozsudku Soudního dvora ze dne 8. 11. 2022, *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*, C-704/20 a C-39/21, soud z úřední povinnosti přezkoumal i podmínky zákonnosti zajištění žalobcem nenamítané. Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
15. Podle § 124 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců *policie je oprávněna zajistit cizince staršího 15 let, jemuž bylo doručeno oznámení o zahájení řízení o správním vyhoštění anebo o jehož správním vyhoštění již bylo pravomocně rozhodnuto nebo mu byl uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace a nepostačuje uložení zvláštního opatření za účelem vycestování, pokud je cizinec evidován v informačním systému smluvních států.*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

16. Soud neshledal důvodnou první žalobní námitku ohledně nesouladu výroku a odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobce tuto námitku nijak blíže nevysvětlil. Soud zjistil, že žalovaný ve výroku zajistil žalobce dle ust. § 124 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců (jehož znění je uvedeno výše), přičemž dle odůvodnění žalobce je veden v evidenci SIS jako nežádoucí, vyhlášeno Maďarskem dnem 20. 12. 2023, platné do 20. 12. 2028; je tak evidován v informačním systému smluvních států od 20. 12. 2023 do 20. 12. 2028. Potud soud nesoulad, ani nepřezkoumatelnost neshledal.
17. Příslušná právní úprava ust. § 124 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců vyžaduje k zajištění cizince současné splnění tří podmínek. Splnění první podmínky, tj. že byl žalobci uložen jiným členským státem Evropské unie zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a smluvních států, je v projednávané věci doloženo obsahem správního spisu, ze kterého plyne, že na základě rozhodnutí orgánů Maďarské republiky, které bylo vloženo do SIS dne 20. 12. 2023, byl žalobci udělen zákaz vstupu na území členských států EU a smluvních států na dobu pěti let (do 20. 12. 2028), tuto konkrétní skutečnost žalobce nijak nespornuje. Další podmínka je naplněna, pokud je cizinec evidován v informačním systému smluvních států, kdy splnění této podmínky rovněž vyplývá ze správního spisu. Žalobce je totiž na základě uvedeného rozhodnutí Maďarské republiky vloženého do SIS dne 20. 12. 2023 veden v Schengenském informačním systému (SIS) jako nežádoucí osoba, a to na dobu pěti let, tedy pro období od 20. 12. 2023 do 20. 12. 2028. Nebylo tedy pochyb o tom, že žalobci byl jiným členským státem EU uložen zákaz vstupu platný pro území členských států Evropské unie a smluvních států, který byl stále platný a pro který byl žalobce veden v SIS jako nežádoucí osoba, ke vstupu na území ČR, kde byl policií kontrolován a zajištěn dne 9. 8. 2025, nebyl z tohoto hlediska vůbec oprávněn. V tomto směru žalovaný nepochybil.
18. Žalovaný pak vycházel ze Schengenského informačního systému a ze záznamu v něm uvedeného, což je dostačující a v souladu s ust. § 124 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců. Ze zákona ani z judikatury neplyne, že by při rozhodování o zajištění měl přezkoumávat zákonnost samotného opatření vydaného členským státem, kterým byl žalobci udělen zákaz vstupu na území členských států EU a smluvních států. Žalovaný tedy neměl povinnost přezkoumávat, zda byly dány důvody pro vydání takového opatření Maďarskem.
19. Jinou otázkou však je případná vykonatelnost takového opatření a to, zda se žalovaný dostatečně zabýval realizovatelností předání žalobce ve stanovené lhůtě zajištění.
20. Podmínka tzv. reálného předpokladu dosažení účelu zajištění není výslovně zakotvena v zákoně o pobytu cizinců, vyplývá však z čl. 15 odst. 4 návratové směrnice. Tímto ustanovením směrnice podtrhuje význam zákazu svévolného zbavení či omezení svobody [viz čl. 5 odst. 1 písm. f) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, čl. 6 Listiny základních práv Evropské unie, či čl. 8 odst. 2 Listiny základních práv a svobod]. Aby byl zásah do osobní svobody cizince přípustný, musí mimo jiné sledovat vymezený účel. Správní orgán je proto při rozhodování o zajištění cizince povinen předběžně posoudit, zda je správní vyhoštění alespoň potenciálně možné. Pokud je odpověď záporná, nelze o zajištění cizince rozhodnout (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 23. 11. 2011, č. j. 7 As 79/2010 - 150, č. 2524/2012 Sb. NSS). Smyslem rozhodnutí o zajištění není konečné posouzení otázky, zda má být cizinci uloženo správní vyhoštění, ale pouze vytvoření podmínek pro jeho pozdější realizaci. Správní orgán je povinen předběžně posoudit a učinit si úsudek o tom, zda vyhoštění bude

alespoň potenciálně možné, jsou-li mu překážky vycestování v době rozhodování o zajištění cizince známy nebo vyšly-li najevo. V takovém případě je pak povinen tyto překážky předběžně posoudit a vyjádřit se k nim (viz rozsudek NSS ze dne 15. 4. 2009, čj. 1 As 12/2009-61, č. 1850/2009 Sb. NSS, usnesení rozšířeného senátu čj. 7 As 79/2010-150, či rozsudek NSS ze dne 9. 8. 2021, čj. 10 Azs 41/2021-29, bod 7). V řízení o zajištění cizince proto není nutné postavit najisto, že vyhoštění cizince bude skutečně realizováno, postačí závěr o jeho možnosti.

21. Žalobce při podání vysvětlení dne 9. 8. 2025 vypověděl, že z Ukrajiny utekl před válkou, zemi opustil 5. 4. 2022, měl dočasnou ochranu, ale nebyla mu prodloužena, nemůže vycestovat do vlasti z důvodu války, hrozí mu tam nebezpečí.
22. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k tvrzené nemožnosti vycestování uvedl, že otázka možného vycestování žalobce byla nepochybně zhodnocena maďarskými orgány v rámci jimi vedeného řízení, žalovanému v současné situaci nepřísluší hodnotit bezpečnostní situaci na Ukrajině, případně jiné nebezpečí či nepříznivé stavy, které cizinci na území Ukrajiny hrozí. Žalovaný pouze navazuje na předchozí rozhodnutí maďarské strany. Shledal, že v případě žalobce existuje reálný předpoklad jeho předání do domovského státu ve stanovené době zajištění, neboť neexistuje překážka trvalejší povahy, která by zabráňovala v případě žalobce realizovat jeho předání do Ukrajiny, kde má trvalý pobyt. Žalobce neuvedl žádné skutečnosti, pro které by předání do Ukrajiny nemohlo být realizováno, veškerá nebezpečí musela být nepochybně zhodnocena maďarskou stranou.
23. Soud se již obdobnou skutkovou situací zabýval v rozsudku ze dne 19. 6. 2025 č.j. 21 A 24/2025-25, přičemž v posuzované věci neshledal důvod se od přijatých závěrů odchýlit.
24. Soud především konstatuje, že žalobce je státním příslušníkem Ukrajiny, kde probíhá ozbrojený konflikt. Je obecně známou skutečností, že od února 2022 vtrhla ruská vojska na dosud neokupovaná území na východ a jih země a jsou uskutečňovány intenzivní válečné operace, území celé Ukrajiny čelí intenzivnímu bombardování včetně civilních cílů a infrastruktury. Soudu je známo z úřední činnosti, že občané Ukrajiny při splnění určitých podmínek mají paušálně nárok na dočasnou ochranu, stejně tak je soudu známo, že rozhodnutí o správním vyhoštění ukrajinských občanů vydaná českými orgány nejsou v současné době vykonatelná pro existenci překážek znemožňujících vycestování spočívajících v ozbrojeném konfliktu. Stejně tak je soudu známo, že ukrajinským občanům bez nároku na dočasnou ochranu bývá z důvodu ozbrojeného konfliktu udělováno vízum za účelem strpění pobytu.
25. Nemožnost vycestovat na Ukrajinu za současné situace ozbrojeného konfliktu konstatuje ve své judikatuře setrvale i NSS. V právní větě k rozsudku ze dne 14. 4. 2022, č. j.: 5 Azs 89/2022 – 24, publ. pod č. 4344/2022 Sb. NSS, se uvádí: „*Invaze ozbrojených sil Ruské federace na Ukrajinu, zahájená dne 24. 2. 2022, je takovou výjimečnou skutečností, k níž ve věci správního vyhoštění cizince na Ukrajinu přihlédne krajský soud, příp. Nejvyšší správní soud i přesto, že nastala po vydání žalobou napadeného rozhodnutí správního orgánu, případně po vydání kasační stížností napadeného rozhodnutí krajského soudu [§ 75 odst. 1 a § 109 odst. 5 s. ř. s. a čl. 2 a 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod (č. 209/1992 Sb.)].*“ K rozdílu mezi možností uložit správní vyhoštění občanu Ukrajiny a vykonat jej se NSS vyjádřil v právní větě k rozsudku ze dne 7. 9. 2023, č. j.: 9 Azs 126/2023 – 35: „*Bezpečnostní situace na Ukrajině způsobená*

invazi ozbrojených sil Ruské federace, zahájenou dne 24. 2. 2022, představuje překážku vycestování státního příslušníka Ukrajiny na Ukrajinu podle § 179 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, avšak nebrání samotnému uložení správního vyhoštění podle § 119 téhož zákona, jsou-li splněny zákonné podmínky.“ Nemožnost ukrajinských občanů v současné době vycestovat do vlasti aproboval NSS i v dalších rozhodnutích, z novějších se jedná např. o rozsudek ze dne 20. 11. 2024, č. j.: 2 Azs 128/2024 – 21, nebo o usnesení ze dne 25. 11. 2024, č. j.: 8 Azs 193/2024 – 42. Určitou zmínku obsahuje též rozsudek ze dne 28. 2. 2025, č. j.: 10 Azs 125/2024 – 28. Konečně, v usnesení ze dne 11. 2. 2025, č. j.: 8 Azs 189/2024 – 72, NSS dovedl, že nedobrovolné vycestování na Ukrajinu v současné situaci neodůvodňuje ani plnění branné povinnosti: „*Dílčí závěr městského soudu, že branná povinnost je sama o sobě legitimním požadavkem každého státu kladeným na jeho občany, vyslovený k branné povinnosti stěžovatele, vychází z judikatury NSS, která se obecně týká případů, kdy se cizinec – branec – odmítne zúčastnit bojových operací odporujících mezinárodnímu právu a kdy by výkon vojenské služby zahrnoval páčání válečných zločinů, zločinů proti lidskosti nebo činů, které odporují zásadám a cílům OSN (rozsudky NSS ze dne 29. 3. 2004, čj. 5 Azs 4/2004-49, či ze dne 7. 8. 2012, čj. 2 Azs 17/2012-44, a ze dne 10. 12. 2021, čj. 5 Azs 19/2020-45, body 48 a 49). Tento dílčí závěr se však v případě stěžovatele míjí s tím, že NSS konstantně zohledňuje bezpečnostní situaci na Ukrajině. Tato situace představuje v současné době překážku vycestování státních příslušníků Ukrajiny na Ukrajinu, a to dokonce i v případech, kdy jim bylo uloženo správní vyhoštění; tím spíše to platí pro držitele pobytových oprávnění na území ČR. Státní příslušníci Ukrajiny se s ohledem na probíhající válečný konflikt na Ukrajinu nenavrací (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2022, čj. 3 Azs 238/2022-41, bod 46, ze dne 7. 9. 2023, čj. 9 Azs 126/2023-35, body 18 a 19, či ze dne 9. 5. 2024, čj. 2 Azs 316/2023-47, č. 4606/2024 Sb. NSS, bod 27). Městský soud však zároveň nedovodil, že by byl stěžovatel coby branec nucen vycestovat do vlasti. Nejde tedy o takové pochybení městského soudu, které by zakládalo přijatelnost námitky nepřijatelnosti odkazu na plnění branné povinnosti cizinců v zemi původu.“*

26. Jak vyplývá ze shora uvedené judikatury, správní orgán je povinen zabývat se v řízení o zajištění cizince možnými překážkami správního vyhoštění, vycestování nebo předání tohoto cizince podle mezinárodní smlouvy v případech, kdy jsou mu tyto překážky v době rozhodování o zajištění známy nebo v řízení vyšly najevo, o zajištění cizince nelze rozhodnout, pokud zákonný účel omezení osobní svobody cizince nebude pravděpodobně možné uskutečnit. Z toho plyne, že správní orgán rozhodující o zajištění je povinen učinit určitou autonomní úvahu ohledně možné realizace vyhoštění, byť se má jednat o úvahu předběžnou. Není postačující, pokud správní orgán pouze odkáže na rozhodnutí o správním vyhoštění, aniž by tuto otázku alespoň předběžně sám posoudil, zvláště pokud jsou známy překážky. I kdyby o správním vyhoštění rozhodl český správní orgán, nezbavovalo by to žalovaného povinnosti zabývat se při rozhodování o zajištění cizince otázkou realizovatelnosti rozhodnutí o vyhoštění.
27. V daném případě žalovaný pouze odkázal na rozhodnutí vydané maďarskou stranou (které ani neměl k dispozici) a vyslovil domněnku, že otázka možného vycestování žalobce byla nepochybně zhodnocena maďarskými orgány. Žalovaný sám však nijak nezkoumal realizovatelnost správního vyhoštění ve vztahu k ozbrojenému konfliktu na Ukrajině, který je obecně známou skutečností, pro který NSS setrvale judikuje nemožnost vycestování a pro který jsou správní vyhoštění udělená v České republice občanům Ukrajiny v současné době nevykonatelná. Bylo tedy evidentní, že za dané

situace na Ukrajině nelze předání žalobce s ohledem na překážky ve vycestování realizovat. Napadené rozhodnutí je v důsledku toho nepřezkoumatelné a nezákonné.

28. S ohledem na výše uvedené se soud již nezabýval tím, zda byly splněny další podmínky pro zajištění žalobce, neboť by to bylo nadbytečné.
29. Z výše uvedených důvodů soud na základě ustanovení § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. a § 78 odst. 1 s.ř.s. napadené rozhodnutí zrušil.
30. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci úspěch, avšak žádné náklady řízení mu nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 5. září 2025

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně